

μουσική

μουσική, η, ουσ. [<αρχ. μουσική (τέχνη), θηλ. του επιθ. μουσικός], η μουσική·

- καθένας ακούει τη δική του μουσική, καθένας ενεργεί ανάλογα με τα ενδιαφέροντα και τα συμφέροντά του: «μην περιμένεις κοινό πνεύμα σ' αυτή την παρέα, γιατί καθένας ακούει τη δική του μουσική»·

- έφαγε ξύλο μετά μουσικής, βλ. λ. [ξύλο](#)·

- ξύλο μετά μουσικής, βλ. λ. [ξύλο](#)·

- του δίνω ξύλο μετά μουσικής, βλ. λ. [ξύλο](#)·

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας